

frafalde tiltale, hvor dette må anses for at være uden betydning for straffens fastsættelse, således som det sker i praksis for at få en sag om f.eks. 30 indbrud, hvoraf de to nægtes, afgjort efter retsplejelovens § 925 om tilståelsessag.

Bestemmelsen i *stk. 1, nr. 7*, svarer til den gældende regel i § 723, stk. 1, nr. 5, dog med den ændring, at der tillige gives rigsadvokaten adgang til at fastsætte generelle bestemmelser som hjemmel for tiltalefrafald i andre tilfælde end de i stk. 1, nr. 1-6, angivne. Reglen tilsigter at supplere bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, idet denne alene giver adgang til tiltalefrafald, såfremt strafferammen ikke er højere end bøde. Der er imidlertid behov for at politimestrene i visse sager, hvor strafferammen indeholder frihedsstraf, kan frafalde tiltale uden forelæggelse for statsadvokaten. Dette gælder således f.eks. ved mindre overtrædelser af lov om euforiserende stoffer, som har en strafferamme på bøde, hæfte eller fængsel i indtil 2 år.

Forslagets *stk. 2*, hvorefter tiltale kan frafaldes på grund af særlig formildende omstændigheder eller andre særlige forhold, og påtale ikke kan anses for påkrævet af almene hensyn, afløser den gældende § 723, stk. 2, og skal ses i sammenhæng med kompetencebestemmelsen i stk. 3. Det forudsættes, at der kan meddeles tiltalefrafald i samme omfang som hidtil efter § 723, stk. 2. Om praksis henvises til Anklagemyndighedens Årsberetninger.

Stk. 3 vedrører kompetencen til at meddele tiltalefrafald. Kompetencen tilkommer i de i stk. 1, nr. 1-7, nævnte tilfælde påtalemyndigheden, dvs. politimesteren eller statsadvokaten, jf. lovforslagets § 719. Reglen indebærer, at politimesterens adgang til at meddele tiltalefrafald klargøres i forhold til de gældende regler i retsplejeloven. Den almindelige adgang til at meddele tiltalefrafald, som hidtil har været tillagt rigsadvokaten, jf. § 723, stk. 2, henlægges til den nærmeste overordnede anklagemyndighed. I praksis vil dette medføre, at statsadvokaterne tillægges kompetencen til at afgøre langt de fleste sager om tiltalefrafald på grund af særlig formildende omstændigheder.

Til § 723

Bestemmelsen afløser den gældende § 723 a om fastsættelse af vilkår for tiltalefrafald.

Bestemmelsen i *stk. 1* svarer i sit indhold til den gældende § 723 a, stk. 1 og 2. Det er ikke som nu angivet i lovtæksten, at betaling af erstatning kan fastsættes som vilkår for et tiltalefrafald, idet dette fremgår af straffelovens § 57, stk. 1, om fastsættelse af vilkår for en betinget straf.

Stk. 2 svarer til den gældende § 723 a, stk. 3, 1. pkt.

I stk. 3 indføjes som en ny bestemmelse, at vilkårene fastsættes af den myndighed, der har adgang til at frafalde tiltalen. Der er herved blot tale om en tydeliggørelse af de gældende regler. De af anklagemyndigheden fastsatte vilkår skal som hidtil godkendes af retten.

Stk. 4 svarer til den gældende § 723 a, stk. 4.

Til § 724

Bestemmelsen afløser de gældende regler i § 749, stk. 2 og 3, om underretning ved påtaleundladelse og om omgørelse af beslutninger om påtaleundladelse.

Bestemmelsen i *stk. 1, 1. pkt.*, fastslår en almindelig pligt til underretning af den sigtede og andre, der må antages at have en rimelig interesse i underretning om en afgørelse om påtaleopgivelse. Underretningspligten gælder i forhold til parter i sagen, dvs. personer som har en væsentlig, direkte, individuel og retlig interesse i en sags udfald. Den forurettede bør underrettes, uanset om denne er part.

I forhold til den gældende § 749, stk. 2, foreskrives der ikke en almindelig pligt til underretning af anmelderen, idet denne i en del tilfælde ikke har nogen rimelig interesse heri. Det gælder f.eks., hvor anmeldelse om et trafikuheld er indgivet af en tilfældig forbipasserende, som ikke er involveret i uheldet. I øvrigt må spørgsmålet om underretning afgøres efter de konkrete foreliggende omstændigheder.

Stk. 1, 2. pkt., foreskriver pligt til underretning af sigtede om afgørelser om tiltalefrafald. I de tilfælde, hvor der fastsættes vilkår for tiltalefrafaldet, kræves det ifølge lovforslagets § 723, at den sigtede i retten afgiver en uforbeholden tilståelse, og at retten godkender vilkårene for tiltalefrafaldet. Underretning af sigtede sker i disse tilfælde i det retsmøde, som afholdes vedrørende tiltalefrafaldet. I andre tilfælde skal underretning om tiltalefrafaldet gives ved skriftlig meddelelse til sigtede.

Stk. 1, 3. pkt., indeholder en henvisning til reglerne om klage i kapitel 10, som foreslås udformet, således at der gælder et to-instansprincip og en frist på 4 uger for klage over afgørelser truffet af anklagemyndigheden, jf. lovforslagets nr. 2, § 98, stk. 4, § 99, stk. 3, og § 101, stk. 2, og bemærkningerne hertil. Det følger af forvaltningslovens § 25, stk. 1, at afgørelser, som kan påklages, når de meddeles skriftligt, skal være ledsaget af en vejledning om klageadgang med angivelse af klageinstans og oplysning om fremgangsmåden ved indgivelse af klage, herunder om eventuel tidsfrist. Dette gælder dog ikke, hvis afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold. Det forudsættes dog, at der som hidtil gives den sigtede meddelelse om den overordnede anklagemyndigheds afgørelse.